

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

till Landstinget med förslag till

- 1) landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet,
- 2) landskapslag om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen samt
- 3) landskapslag angående ändring av landskapslagen om avdrag vid kommunalbeskattningen för investeringsreserveringar.

I landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet (36/69) finns det bestämmelser om hur resultatet av näringsverksamhet skall fastställas vid kommunalbeskattningen. I lagen, nedan kallad näringskattelagen, avses med näringsverksamhet rörelse och yrkesutövning.

Näringskattelagen anses för närvarande ge företagen oskäligen många möjligheter att undvika beskattning genom de olika avdrag som medges och genom möjligheterna att erhålla skattefria inkomster. Också vid uttag ur rörelsen, överföringar mellan olika förvärvskällor eller olika slag av tillgångar och när andra jämförbara åtgärder vidtas medges i viss utsträckning oskäligen många skattemässiga förmåner.

Enligt landskapsstyrelsens uppfattning bör företagens verkliga vinster vara föremål för beskattning i större utsträckning än för närvarande. Dessutom bör skattebördan fördelas mera rättvist mellan olika slag av företag. Också den skattemässiga behandlingen av olika företagsformer bör göras mera neutral. Det finns även orsak att göra vissa ändringar i näringskattelagen i syfte att anpassa den till den nyligen antagna kommunalskattelagen för landskapet Åland (70/88).

Bestämmelserna i näringskattelagen överensstämmer i stor utsträckning med de bestämmelser som ingår i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 360/68) och som skall tillämpas när resultatet av näringsverksamhet fastställs vid statsbeskattningen. Ifrågavarande lag har nyligen ändrats. Ändringarna medför vid statsbeskattningen i huvudsak följande: den del av överlåtelsepriset för fastigheter och värdepapper som för närvarande är skattefri till 80 procent minskas till 40 procent; den högsta tillåtna lagerreserveringen minskas från 40 till 35 procent, i fråga om värdepapper dock till 20 procent; den högsta tillåtna extra nedskrivningen på investeringstillgångar minskas från sex till fem procent samt den högsta tillåtna kreditförlustreserveringen minskas, såvitt fråga är om krediträttningar samt försäkrings- och pensionsanstalter, från sex till fem procent.

Dessutom har skattemässigt mer neutrala regler införts om fusion, delning av företag, överföringar mellan olika slag av tillgångar och företag, privata uttag och upplösning liksom även vissa ändringar i rätten att avdra premier för pensions- och olycksfallsförsäkringar.

Landskapsstyrelsen anser att de ändrade reglerna om fastställandet av resultatet av näringsverksamhet vid statsbeskattningen är ändamålsenliga och bör gälla även vid kommunalbeskattningen. Motsvarande ändringar, dock inte för endast ett skatteår såsom vid statsbeskattningen, föreslås därför gjorda även i näringskattelagen. I anslutning härtill föreslår landskapsstyrelsen att en särskild lag antas om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen så att koncernbidrag framdeles kan redovisas öppet mellan moder- och dotterbolag enligt de grunder som redan gäller vid statsbeskattningen (lagen om koncernbidrag vid beskattningen (FFS 825/86). Dessutom föreslås landskapslagen om avdrag vid kommunalbeskattningen för investeringsreserveringar (31/79) ändrad i huvudsak så att investeringsavdraget tas bort och så att lagen anpassas till att det från den 1 januari 1989 i viss utsträckning gäller nya regler om rätten att göra investeringsreserveringar och om användningen av dem till följd av att lagen om investeringsreserveringar (FFS 1094/78) har ändrats.

Med tanke på att den lagstiftning som reglerar statsbeskattningen till väsentliga delar kommer att gälla endast under år 1989 och på att det inte kan uteslutas ett fortsatt förhållande med ettåriga skattelagar, har landskapsstyrelsen för avsikt att utreda och överväga ändamålsenligheten av att upphäva den gällande lagstiftningen om beskattningen av företag och ersätta den med blankettlagstiftning.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet

I enlighet med landstingets beslut

upphävs 6 § 1 mom. 1b punkten landskapslagen den 25 juli 1969 om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69), sådan den lyder i landskapslagen den 11 juni 1986 (41/86),

ändras 5 § 5 punkten, 6 § 1 mom. 1 och 1a punkterna, 8 § 2 och 4 punkterna, 15 §, 28 § 2 mom., 29 § 1 mom., 41 §, 42 § 2 mom., 45 § 2 mom. samt 50, 51 och 51a §§, av dessa lagrum 5 § 5 punkten och 29 § 1 mom. sådana de lyder i landskapslagen den 11 juli 1978 (44/78), 6 § 1 mom. 1 och 1a punkterna, 8 § 2

punkten, 41 § och 42 § 2 mom. sådana de lyder i landskapslagen den 11 juni 1986 (41/86), 8 § 4 punkten sådan den lyder i landskapslagen den 28 december 1982 (52/82), 28 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 11 mars 1986 (18/86), 51 § sådan den lyder i landskapslagen den 1 juli 1977 (54/77) samt 51a § sådan den lyder i landskapslagen den 10 april 1979 (30/79) ävensom

fogas till 6 § ett nytt 4 mom., till 8 § en ny 4a punkt och till lagen nya 50a, 50b, 50c och 50d §§, av dessa lagrum 6 § sådan den lyder i landskapslagarna den 10 april 1979 (30/79), den 7 juni 1984 (39/84), den 11 juni 1986 (41/86) och den 28 maj 1987 (43/87) samt 8 § sådan den lyder i landskapslagarna den 11 juli 1978 (44/78), den 20 november 1980 (58/80), den 28 december 1982 (52/82), den 11 juni 1986 (41/86) och den 12 mars 1987 (6/87) som följer:

5 §

I 4 § avsedda skattepliktiga näringsinkomster är bland andra:

5) vinster på finansieringstillgångar; samt

6 §

Skattepliktig inkomst är inte:

1) 40 procent av överlåtelsepris och övriga vederlag för fastigheter och värdepapper som hör till anläggningstillgångarna, om den skattskyldige ägt fastigheten i minst tio och värdepappret i minst fem år, dock så att återvunnen avskrivning, som i enlighet med 42 § 1 mom. tidigare avskrivits från värdepapprets anskaffningsutgift, utgör skattepliktig inkomst även efter fem år;

1a) 40 procent av överlåtelsepris och annat vederlag för fastighet som hör till anläggningstillgångarna och som den skattskyldige inte anskaffat i uppenbart spekulationssyfte, om fastigheten överlåtits genom expropriation eller annat därmed jämförbart förfarande eller om fastigheten, utan att här avsett förfarande tillämpats eller efter att sådant förfarande inletts, genom köp eller annat frivilligt förfarande överlåtits för ändamål för vilket mottagaren är berättigad att inlösa egendomen eller att förvärva varaktig nyttjanderätt till den;

Såsom överlåtelse anses inte utbyte av ett i 5 kap. 1 § lagen om aktiebolag (FFS 734/78) avsett konvertibelt skuldebrev mot aktier i bolaget eller överlämnande av i paragrafen avsett optionsbevis vid aktieteckning. När här avsedda aktier överläts skall den i 1 mom. 1 punkten angivna tiden, under vilken aktierna varit i

den skattskyldiges ägo, räknas från den tidpunkt då det konvertibla skuldebrevet eller optionsbeviset anskaffades.

8 §

I 7 § avsedda avdragbara utgifter är bland andra:

2) utgifter för anskaffning av anläggningstillgångar, dock så att om det överlåtelsepris som erhållits för egendomen är skattepliktigt endast till viss del enligt 6 § 1 mom. 1 eller 1a punkten, får av anskaffningsutgiften för värdepapper och av den oavskrivna delen av anskaffningsutgiften för andra tillgångar endast det skattepliktiga beloppet av överlåtelsepriset respektive den del som överstiger hela överlåtelsepriset dras av; till de avdragbara anskaffningsutgifterna räknas inte understöd som erhållits av offentligt samfund för anskaffning av tillgången liksom heller inte andel varmed någon annan i sin näringsverksamhet har deltagit i utgifterna för anskaffningen;

4) löner till personer som har arbetat i näringsverksamheten samt deras och deras anhörigas pensioner och av anställningen föranledda understöd samt försäkringspremier och andra sådana avgifter för ordnande av de anställdas och deras anhörigas pensions-, sjukersättnings-, invalidersättnings- och andra med dem jämförliga rättigheter och förmåner, dock så att premier till självständig pensionsanstalt eller pensionsstiftelse, som arbetsgivaren har grundat, är avdragbara endast till det belopp som enligt försäkringstekniska grunder krävs för att täcka det ansvar som följer av stiftelsens eller anstaltens pensionsförbindelser eller övriga jämförbara förbindelser;

4a) rörelseidkares eller yrkesutöwares olycksfallsförsäkringspremier samt obligatoriska premier som grundar sig på lagen om pension för företagare (FFS 468/69), lagen om pension för lantbruksföretagare (FFS 467/69) eller 1a § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (FFS 134/62);

15 §

Såsom avdragbar anskaffningsutgift för finansierings-, omsättnings-, investerings- och anläggningstillgångar vilka erhållits i arv, som gåva eller genom annat därmed jämförbart fång utan vederlag anses det sannolika överlåtelsepriset för nyttigheten vid tidpunkten för fångget eller ett lägre, sannolikt överlåtelsepris vid den tidpunkt när nyttigheten tas i bruk i näringsverksamheten. Om hel rörelse eller

yrkesverksamhet har erhållits utan vederlag, avdras dock anskaffningsutgiften för de finansierings-, omsättnings-, investerings- eller anläggningstillgångar som ingår i rörelsen eller yrkesverksamheten på samma sätt som fångesmannen skulle ha avdragit den från sina inkomster.

28 §

Såsom kostnad för skatteåret betraktas på den skattskyldiges yrkande dessutom högst 35 procent av den del av anskaffningsutgiften som enligt 1 mom. inte utgör kostnad. För skattskyldig som under skatteåret gjort i 46a § avsedd driftsreservering eller som har tidigare gjorda driftsreserveringar som inte upplösts, godtas dock som kostnad högst 30 procent av sagda del av anskaffningsutgiften. Med avvikelse från vad ovan är stadgat om maximala procenttal godtas som kostnad för skatteåret högst 20 procent av

1) anskaffningsutgiften för värdepapper som inte är aktier i bostadsaktiebolag eller andra aktier som medför rätt att besitta visst utrymme som ägs av bolaget, samt

2) anskaffningsutgiften för standardiserade optioner och terminer som gäller värdepapper eller prestationer vilka beräknas på grundvalen av ett index som beskriver utvecklingen av värdepapperspriserna.

29 §

Anskaffningsutgiften för investeringstillgångar samt uppskrivning som avses i 5 § 6 punkten utgör kostnad för det skatteår under vilket investeringstillgångarna har överlåtit eller förlorats. Anskaffningsutgiften för de investeringstillgångar som penninginrättning eller försäkrings- eller pensionsanstalt innehar vid skatteårets utgång samt uppskrivningen utgör dock kostnad för skatteåret till den del med vilken de överstiger den sannolika utgiften för anskaffning av motsvarande investeringstillgångar vid skatteårets utgång eller det överlåtelsepris som vid samma tidpunkt sannolikt skulle erhållas för ifrågavarande investeringstillgångar. Om den skattskyldige det yrkar betraktas som kostnad för skatteåret ytterligare högst fem procent av den del av anskaffningsutgiften eller uppskrivningen som enligt denna paragraf inte har betraktats som kostnad.

41 §

Skattepliktiga överlåtelsepris och andra vederlag som erhållits för annan än i 30 eller 31 § avsedd, förslitning underkastad anläggningstillgång som överlåtits, förstörts eller förlorats genom brott eller av annan orsak betraktas som intäkt och den avdragbara men ännu inte avskrivna delen av anskaffningsutgiften avdras under det skatteår då anläggningstillgången överlåtits eller förlusten konstaterats.

42 §

Den avdragbara anskaffningsutgiften för markområde samt den avdragbara delen av anskaffningsutgiften för värdepapper eller annan förslitning inte underkastad anläggningstillgång som inte avskrivits enligt bestämmelserna i 1 mom., avskrivs under det skatteår då egendomen överlåtits.

45 §

Penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalt får avdra en under skatteåret gjord kreditförlustreservering om högst 0,6 procent av summan av inrättningens eller anstaltens fordringar vid skatteårets utgång, dock så att inrättningens eller anstaltens under skatteåret eller tidigare gjorda men ännu inte upplösta kreditförlustreserveringar sammanlagt får uppgå till högst fem procent av summan av fordringarna vid skatteårets utgång och så att bestämmelserna i 1 mom. skall tillämpas på försäkringspremiefordringar som innehas av försäkringsanstalt.

50 §

När nyttighet överförs mellan olika slag av tillgångar inom samma förvärvskälla skall nyttigheten värderas på följande sätt:

1) om överföringen sker från finansierings- eller omsättningstillgångarna, till ett belopp som motsvarar den ursprungliga anskaffningsutgiften eller ett lägre, sannolikt överlåtelsepris;

2) om överföringen sker från investeringstillgångarna, till ett belopp som motsvarar det sammanlagda beloppet av den ursprungliga anskaffningsutgiften och den i 5 § 6 punkten nämnda uppskrivningen eller ett lägre, sannolikt överlåtelsepris; om byggnad överförs från investeringstillgångarna dock till ett belopp som motsvarar det sammanlagda beloppet av anskaffningsutgiften och den vid beskattningen

oavskrivna delen av den uppskrivning som nämns i 5 § 6 punkten och som svarar mot anskaffningsutgiften; samt

3) om överföringen sker från anläggningstillgångarna, till ett belopp som motsvarar den vid beskattningen oavskrivna delen av anskaffningsutgiften.

50a §

När skattskyldig för över nyttighet från en näringsförvärvskälla till en annan förvärvskälla skall som skattepliktigt överlåtelsepris för nyttigheten betraktas, om den förs från finansierings-, omsättnings- eller investeringstillgångarna, den ursprungliga anskaffningsutgiften eller ett lägre, sannolikt överlåtelsepris samt, om den förs från anläggningstillgångarna, den vid beskattningen oavskrivna delen av anskaffningsutgiften. Om uttag av nyttighet till den skattskyldiges privata hushåll stadgas i 50b §.

När skattskyldig för över nyttighet från en annan förvärvskälla till näringsförvärvskällan skall som anskaffningsutgift för nyttigheten betraktas den vid beskattningen oavskrivna delen av anskaffningsutgiften eller det högre belopp som skall betraktas som skattepliktigt överlåtelsepris i den andra förvärvskällan. När skattskyldig för över nyttighet från sitt privata hushåll till näringsförvärvskällan skall som anskaffningsutgift för nyttigheten betraktas den ursprungliga anskaffningsutgiften eller ett lägre, sannolikt överlåtelsepris för nyttigheten vid tidpunkten för överföringen. När nyttighet förs över från gårdsbruk till näringsförvärvskällan betraktas som anskaffningsutgift för nyttigheten dess sannolika överlåtelsepris vid tidpunkten för överföringen.

50b §

När skattskyldig från sin rörelse eller yrkesverksamhet till sitt privata hushåll eller delägare i sammanslutning från sammanslutningen tar ut omsättnings- eller anläggningstillgångar, annan egendom, tjänster eller andra förmåner eller rättigheter skall som överlåtelsepris betraktas ett belopp som motsvarar den ursprungliga anskaffningsutgiften eller ett lägre, sannolikt överlåtelsepris.

50c §

Vid ändring av företagsform skall iakttas vad i kommunalskattelagen för landskapet Åland (70/88) är föreskrivet om ändring av verksamhetsform.

50d §

Vid beskattningen av samfund som upplöses betraktas som överlåtelsepris för

omsättnings-, investerings-, anläggningstillgångarna samt annan egendom ett belopp som motsvarar det sannolika överlåtelsepriset för egendomen. Vid beskattningen av öppet bolag eller kommanditbolag som upplöses betraktas som överlåtelsepris för omsättnings-, investerings- och anläggningstillgångar samt annan egendom ett belopp som motsvarar den ursprungliga anskaffningsutgiften för egendomen eller ett lägre, sannolikt överlåtelsepris.

51 §

Vinst som har uppkommit när samfund eller sammanslutningar fusionerats utgör inte skattepliktig inkomst och förlust som uppkommit utgör inte avdragbar utgift, dock i fråga om samfund med de undantag som följer av 2 och 3 mom.

Om aktier eller andelar i det överlåtande samfundet har ingått i det övertagande samfundets omsättnings- eller investeringstillgångar, skall som skattepliktig inkomst för det övertagande samfundet betraktas det belopp med vilket skillnaden mellan det överlåtande samfundets tillgångar och skulder överstiger den vid beskattningen oavskrivna delen av anskaffningsutgiften för det överlåtande samfundets aktier eller andelar. Vid beräkningen av värdet på tillgångarna används den vid beskattningen oavskrivna delen av anskaffningsutgiften. Om en större vinst än normalt har utdelats i syfte att minska de tillgångar som överförs, om koncernbidrag som avses i landskapslagen om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen (/) har betalats eller om andra liknande åtgärder har vidtagits, skall dessa poster läggas till de överförda tillgångarna när den skattepliktiga inkomsten beräknas. Till de överförda tillgångarna skall likaså läggas förlust för det överlåtande samfundet vilken det övertagande samfundet enligt 7 § landskapslagen om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen (33/69) har rätt att avdra från sin beskattningsbara inkomst.

För det övertagande samfundet utgör den oavskrivna anskaffningsutgiften för aktier eller andelar i det överlåtande samfundet avdragbar utgift, till den del anskaffningsutgiften överstiger skillnaden mellan de tillgångar och skulder som vid fusionen överförs från det överlåtande samfundet. Vid beräkningen av värdet på tillgångarna används den vid beskattningen oavskrivna anskaffningsutgiften, för fastigheter och värdepapper som hör till anläggningstillgångarna dock det sannolika överlåtelsepriset. Om en större vinst än normalt har utdelats i syfte att minska de tillgångar som skall överföras, om ett större koncernbidrag än normalt har betalats eller om andra liknande åtgärder har vidtagits, skall dessa poster läggas till de överlåtna tillgångarna när den avdragbara delen av anskaffningsutgiften bestäms. Till de överlåtna tillgångarna skall likaså läggas förlust för det överlåtande

samfundet vilken det övertagande samfundet enligt 7 § landskapslagen om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen har rätt att avdra från sin beskattningsbara inkomst. Den avdragbara delen av anskaffningsutgiften avskrivs i lika stora årliga avskrivningar under dess sannolika verkningstid, dock under högst tio skatteår.

Det överlåtande samfundet eller den överlåtande sammanslutningen anses inte upplöst vid beskattningen. Det överlåtande samfundets eller den överlåtande sammanslutningens avdragbara utgifter som inte har dragits av vid beskattningen avdras från det övertagande samfundets eller den övertagande sammanslutningens inkomster på samma sätt som de skulle ha dragits av hos överlåtaren. När tillgångar som erhållits genom fusion överlåts av övertagaren räknas de i 6 § 1 mom. 1 punkten nämnda tiderna från fångestidpunkterna i det samfund eller den sammanslutning som var överlåtande part i fusionen.

Samfund och sammanslutningar som skall fusioneras beskattas särskilt till dess fusionen har trätt i kraft.

51a §

När samfund överför en del av sin verksamhet till ett i 2 § 1 eller 2 mom. landskapslagen om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen avsett dotterbolag som har grundats för att idka överförd verksamhet eller när två eller flera samfund grundar ett nytt samfund för att idka verksamhet som förs över från dem skall, vid beskattningen av det överförande samfundet, såsom skattepliktigt överlåtelsepris för finansierings-, omsättnings- eller investeringstillgångar som tillförts mottagaren såsom apport eller på annat sätt, betraktas den ursprungliga anskaffningsutgiften för egendomen eller ett lägre, sannolikt överlåtelsepris samt för anläggningstillgångar den vid beskattningen oavskrivna delen av anskaffningsutgiften eller det högre apportvärde eller överlåtelsepris som använts vid överlåtelsen. Sätts omsättningstillgångar in som apport vid grundandet av ett samfund som grundas för att idka överförd verksamhet och är det grundade samfundet ett helägt dotterbolag, betraktas dock den vid beskattningen oavskrivna anskaffningsutgiften eller det högre värde som används vid apporten såsom skattepliktigt överlåtelsepris.

Såsom avdragbar anskaffningsutgift för de överförda tillgångarna skall vid beskattningen av det övertagande samfundet betraktas ett belopp som motsvarar det belopp som utgör skattepliktigt överlåtelsepris vid beskattningen av överlåtaren.

Denna lag träder i kraft den 1989 och tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1989, med nedan angivna undantag.

Vid beskattningen för år 1989 har skattskyldig rätt att göra i 28 § 2 mom., i 29 § 1 mom. samt i 45 § 2 mom. avsett avdrag till ett lika stort belopp som under det föregående skatteåret, dock så att de avdragna kostnaderna inte får överstiga de maximala procenttal som var gällande för avdragen före denna lags ikraftträdande. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod utgått före lagens ikraftträdande, får de i nämnda lagrum avsedda avdragen dock göras i enlighet med de tidigare gällande bestämmelserna.

På överlåtelser samt på överföringar och uttag som gjorts före lagens ikraftträdande skall tidigare gällande bestämmelser tillämpas, om inte annat följer av kommunalskattelagen för landskapet Åland.

De bestämmelser som var gällande före denna lags ikraftträdande skall tillämpas även på upplösning av samfund, såvida anmälan om att samfundet träder i likvidation gjorts för registrering före ikraftträdandet, samt på fusion, såvida anmälan om registrering av fusionsavtalet gjorts före ikraftträdandet eller, om anmälningsskyldighet inte föreligger, såvida tillstånd till fusionen sökts hos domstol eller myndighet före lagens ikraftträdande, om inte annat följer av kommunalskattelagen för landskapet Åland. Om öppet bolag eller kommanditbolag upplösts och dess egendom före den 1 januari 1989 överförts till ett aktiebolag som grundats för att fortsätta verksamheten, i enlighet med bestämmelsen i 51a § sådan den var lydande före denna lags ikraftträdande, skall på ändringen av verksamhetsform tillämpas tidigare gällande bestämmelser i enlighet med vad därom är föreskrivet i kommunalskattelagen för landskapet Åland.

L a n d s k a p s l a g
om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen

I enlighet med landstingets beslut stadgas:

1 §

I denna lag finns bestämmelser om hur koncernbidrag skall behandlas vid kommunalbeskattningen.

Med koncernbidrag avses annat bidrag än kapitalplacering som ett rörelse-

drivande aktiebolag eller andelslag erlägger till ett annat aktiebolag eller andelslag för dess rörelse, om bidraget inte får avdras enligt landskapslagen om kommunal-skatt för näringsverksamhet (32/69).

2 §

Om inhemskt aktiebolag eller andelslag (moderbolag) äger minst nio tionde-delar av aktiekapitalet eller andelarna i ett annat inhemskt aktiebolag eller andelslag (dotterbolag), får moderbolaget från sin skattepliktiga inkomst av rörelse dra av koncernbidrag som erlagts till dotterbolaget. Koncernbidraget utgör skatte-pliktig inkomst av rörelse för dotterbolaget.

Såsom dotterbolag betraktas även aktiebolag eller andelslag i vilket moder-bolaget tillsammans med ett eller flera dotterbolag äger minst nio tiondedelar av aktiekapitalet eller andelarna.

Vad i 1 mom. är stadgat om koncernbidrag från moderbolag till dotterbolag skall tillämpas på motsvarande sätt när dotterbolag erlägger koncernbidrag till moderbolaget eller till annat av moderbolagets dotterbolag.

3 §

Koncernbidrag utgör kostnad för givaren och intäkt för mottagaren under det skatteår då bidraget har betalats.

4 §

Koncernbidrag får avdras som kostnad endast om överensstämmande utgifts- och inkomstregistreringar gjorts i givarens och mottagarens bokföring.

5 §

Koncernbidrag beaktas inte för givaren vid fastställande av förlust som avses i landskapslagen om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen (33/69).

6 §

Utöver vad ovan är stadgat skall, för att ett bidrag skall betraktas som koncernbidrag, följande förutsättningar vara uppfyllda:

- 1) det i 2 § nämnda koncernförhållandet mellan givaren och mottagaren skall ha fortgått under hela skatteåret;
- 2) givarens och mottagarens räkenskapsperioder skall ha utgått samtidigt, om inte bokföringsnämnden beviljat undantag enligt 11 kap. 10 § lagen om aktiebolag (FFS 734/78); samt

3) givaren eller mottagaren får inte vara penninginrättning, försäkringsanstalt eller pensionsanstalt som avses i 6 § 2 mom. landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet.

Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1989.

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om avdrag vid kommunalbeskattningen för investeringsreserveringar

I enlighet med landstingets beslut

upphävs 3 § landskapslagen den 10 april 1979 om avdrag vid kommunalbeskattningen för investeringsreserveringar (31/79), sådan den lyder i landskapslagen den 31 juli 1981 (54/81),

ändras 1 § 2 mom., 2 § 3 mom., 4, 5 och 7 §§, av dessa lagrum 4 § sådan den lyder i landskapslagen den 31 juli 1981 (54/81) och 7 § sådan den lyder i landskapslagen den 27 mars 1984 (20/84), samt

fogas till 6 § ett nytt 2 mom. som följer:

1 §

Investeringsreservering avdras från den skattskyldiges inkomst från förvärvskällan för näring. Om den skattskyldige har flera förvärvskällor, avdras reserveringen i den eller de förvärvskällor för näring där den skattskyldige kräver att den skall avdras.

2 §

Avdragbar är inte i 13 § 2 mom. lagen om investeringsreserveringar avsedd anskaffningsutgift som har betalats av ett aktiebolag eller andelslag liksom heller inte del av sådan anskaffningsutgift.

4 §

Har den skattskyldige krävt att investeringsreserveringen skall avdras i viss

förvärvskälla för näring, utgör detta inte hinder för att reserveringen används i annan förvärvskälla för näring.

5 §

Har investeringsreservering inte använts i enlighet med användningsåläggande, skall den oanvända delen av reserveringen, förhöjd med tio procent, anses som skattepliktig inkomst för det skatteår under vilket försummelsen konstateras ha ägt rum. Den oanvända reserveringen eller den oanvända delen därav räknas som inkomst i den förvärvskälla där den har avdragits. Om den förvärvskällan inte finns kvar under skatteåret, räknas den oanvända reserveringen eller delen därav som inkomst i en förvärvskälla som närmast motsvarar den som har upphört.

Har skattskyldig som lyft investeringsdeposition inte använt investeringsreserveringen i enlighet med lagen om investeringsreserveringar, räknas det belopp av reserveringen vilket inte har använts och vilket motsvarar den deposition som lyfts, förhöjt med 30 procent, såsom skattepliktig inkomst i enlighet med 1 mom.

Har delägare eller medlem i aktiebolag eller andelslag betalt en del av dess aktie- eller andelskapital genom att använda sin investeringsreservering och har bolaget eller andelslaget inte använt det erlagda beloppet i enlighet med lagen om investeringsreserveringar, räknas det oanvända beloppet, förhöjt med 30 procent, som skattepliktig inkomst för bolaget eller andelslaget det skatteår som följer efter betalningsåret eller, om användningstiden förlängts i enlighet med 13 § 3 mom. lagen om investeringsreserveringar, det skatteår under vilket beloppet senast skulle ha använts.

6 §

Skattskyldig som under skatteåret använt investeringsreservering eller lyft investeringsdeposition eller del därav skall lämna en redogörelse för användningen av reserveringen eller visa att depositionsmedel lyfts.

7 §

Om samfund eller sammanslutning upplöses eller om annan skattskyldig upphör med sin näringsverksamhet och det härvid inte är fråga om fusion av samfund eller om den skattskyldiges egendom upplåts till konkurs, räknas den skattskyldiges investeringsreservering som skattepliktig inkomst för det år under vilket beslutet fattats om upplösningen, nedläggningen eller upplåtelsen till konkurs.

Denna lag träder i kraft den 1989 och tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1989. Vid beskattningen för år 1989 får dock, vid användningen av investeringsreservering som gjorts för en räkenskapsperiod som utgått före lagens ikraftträdande, investeringsavdrag göras i enlighet med tidigare gällande bestämmelser och beaktas avdraget vid fastställandet av förlust som avses i landskapslagen om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen (33/69).

Mariehamn den 5 januari 1989

L a n t r å d

Sune Eriksson

T.f. lagberedningschef

Lars Karlsson